

РЕШЕНИЕ

№ 2631

гр. София, 15.05.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.05.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков
Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Емилия Русинова, като разгледа дело номер **550** по описа за **2012** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по касационна жалба на процесуалния представител на ТД на НАП С. срещу Решение от 28.11.2011г. по н.а.х.д. № 13836/2011г. по описа на СРС, НО, 98 състав, с което е отменено Наказателно постановление № S006556/14.04.2011г. на Директора на ТД на НАП С., с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 4000 лева за нарушение на чл.40, ал.1, т.1, б.в) от Закона за здравното осигуряване (ЗЗО).

В жалбата се навеждат доводи за неправилно приложение на материалния закон – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК, поради което се иска отмяна на решението. Касаторът се позовава на наличната в информационния масив на НАП информация за лицето, което е управлявало санкционираното дружество. Счита, че след като И. Д. Н. е бил управител на дружеството [фирма] и се явява баща на настоящия управител Д. И. Н. може да се направи обосновано предположение, че е лице, което участва пряко или косвено в управлението на задълженото лице по смисъла на параграф 1, т.3, б.м) от ДР на ДОПК и в тази връзка носи отговорност за неизплатените в срок суми по фонд „ГВРС”

В съдебното заседание по делото касаторът, чрез адвокат поддържа жалбата.

Ответникът не изпраща представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество жалбата е основателна, но по съображения различни от посочените в нея.

В атакуваното решение първоинстанционният съд е установил следната фактическа обстановка: С протокол за проверка № 471/21.01.2011г. от длъжностни лица при ТД на НАП - [населено място] била извършена проверка по документи, изискани от дружеството [фирма] относно спазването на данъчното и осигурително законодателство. При проверката и след представени на 31.01.2011 г. документи било констатирано, че дружеството в качеството си на работодател по смисъла на чл.40 ал.1 т.1 от Закона за здравното осигуряване не е внесло по съответната сметка на ТД на НАП С. вноски за здравно осигуряване за периода 01.03.-31.03.2010г. на работещите в дружеството по трудово правоотношение 20 лица в законоустановения срок по чл.40 ал.1 т.1 б.в) от 330. Дължимите възнаграждения за служителите за месец март 2010г. са начислени на 28.04.2010г., а дължимите здравноосигурителни вноски не са внесени до края на месеца, следващ месеца, в който е положен трудът т.е. до 30.04.2010. Дружеството внесло вноските едва на 26.01.2011г., след проверката. За констатираното нарушение срещу [фирма] бил съставен акт за установяване на административно нарушение, въз основа на който е било издадено обжалваното наказателно постановление.

От правна страна съдът е приел, че при издаването на НП е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, водещо до отмяна на издаденото наказателно постановление на формално основание. Не са спазени изискванията на чл.43 ал.1 от ЗАНН, съобразно които акта за установяване на административно нарушение следва да се предяви на нарушителя т.е. на представляващия дружеството или на негов пълномощник при наличие на изрично упълномощаване. В случая акта е връчен на лицето И. Д. Н., който съобразно отразеното в Търговския регистър, не фигурира като лице управляващо и представляващо [фирма].

Съгласно чл.218, ал.1 и ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН предмет на касационна проверка са само посочените в жалбата пороци на решението. За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно.

Настоящият касационен състав намира, че решението е валидно и допустимо, а разгледано по същество е неправилно и следва да се отмени. Неправилно първоинстанционният съд е установил, че АУАН е връчен на лицето И. Д. Н.. Видно от приложения Акт за установяване на административно нарушение №006556/15.02.2011г., той е бил връчен на същата дата, на която е съставен на А. В. П. с посочен ЕГН, в качеството ѝ на упълномощено лице на [фирма]. За същата е приложено нотариално заверено на 10.01.2011г. пълномощно от Д. И. Н., в качеството му на управител на [фирма]. Според съдържанието на пълномощното П. е упълномощена да представлява дружеството пред данъчните власти, като примерно е изброено: подаване на декларации, заявления, молби и т.н. Пълномощното се дава да послужи пред органите на НАП за подаване на декларации, молби, заявления и т.н., да се явява във връзка с представяне на документи след извършване на проверки. Макар да не е изрично посочено, така както е формулиран текста на пълномощното, то

включва и правото, на П. да бъдат връчвани документи и книжа, касаещи дружеството. Щом може да подава документи, съдържащи волеизявления от името на дружеството и обвързващи го юридически, може да се счита упълномощена и да получава от органите на НАП документи, касаещи [фирма]. От извършената от съда служебна справка в Търговския регистър се установи, че към датата на проверката 31.01.2011г. и към датата на съставяне и връчване на АУАН 15.02.2011г. управител на [фирма] е бил Д. И. Н., който е упълномощил А. П. на 10.01.2011г. Ето защо настоящата инстанция приема, че актът е редовно връчен на упълномощено от дружеството лице. Действително в акта е описано, че [фирма] се представлява от И. Д. Н., което обстоятелство, към датата на съставяне и връчване на акта е невярно, но това по никакъв начин не е засегнало правото му на защита. Нарушителят – юридическо лице е бил правилно идентифициран от актосъставителя, чрез идентифициращите му белези – наименование, БУЛСТАТ, седалище и адрес на управление, поради което действителният управител не се е заблудил, на кое дружество е вменено визираното в акта административно нарушение.

Предвид изложеното, Актът за установяване на административно нарушение е издаден при спазване реквизитите на чл. 42 от ЗАНН и отразява всички съществени изисквания на закона. Актосъставителят е разполагал с необходимите правомощия, съгласно т.2.1. от Заповед № ЗЦУ -28/06.01.2010г. на Изпълнителния директор на НАП, а административнонаказващият орган, съгласно т.1.1. на същата заповед. Наказателно постановление е издадено от компетентен орган, в предписаната от закона форма, при наличие на изискващите се от чл.57, ал. 1 от ЗАНН реквизити. Не е налице неправилно приложение на материалния закон, както и не се установяват посочените в жалбата до първоинстанционния съд нарушения на административно-производствените правила. Визираното в НП административно нарушение, осъществено чрез бездействие се доказва от събраните писмени доказателства, обстоятелствената му част е ясна и непротиворечива. Правната квалификация е пълна и точна, цитирани са разпоредбите на чл.40, ал.1, т.1, б. в) от ЗЗО във връзка с чл.7, ал.3 от КСО, според които осигурителните вноски за здравно осигуряване се внасят едновременно с осигурителните вноски за държавното обществено осигуряване. Последните, когато възнагражденията са начислени, но не са изплатени или не са начислени, осигурителят внася до края на месеца, следващ месеца, през който е положен трудът, в случая е следвало да се внесат до 30.04.2010г., а са внесени почти девет месеца по-късно, след извършената от органите на НАП на 21.01.2011г. проверка. Едномесечният срок по чл.52, ал.1 е инструктивен и неспазването му не опорочава издаденото наказателно постановление. Поради засягане на здравноосигурителните права на множество (20 броя) лица, работещи по трудово правоотношение в дружеството, случаят не е маловажен и не са налице основания за прилагане разпоредбата на чл.28, б.а) от ЗАНН. Наложена имуществена санкция от 4000лв. е на минимума, предвиден в чл.104, ал.1 от ЗЗО.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, XII КС

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 28.11.2011г. по н.а.х.д. № 13836/2011г. по описа на СРС,

НО, 98 състав и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № S006556/14.04.2011г. на Директора на ТД на НАП С., с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 4000 лева за нарушение на чл.40, ал.1, т.1, б.в) от Закона за здравното осигуряване.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.